

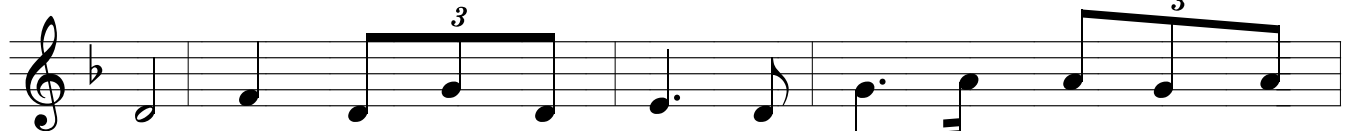
Mong Manh Phận Người

Nhạc & lời: An Mai Đỗ

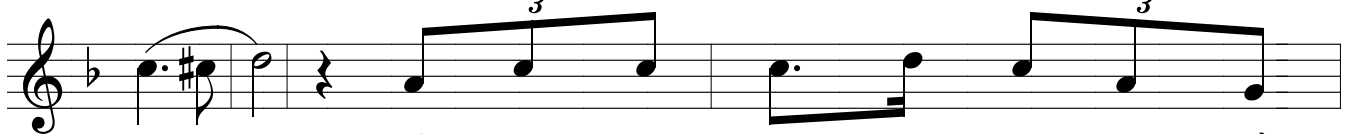

1. Xin đường phố lặng yên, để nghe tiếng con tim thều

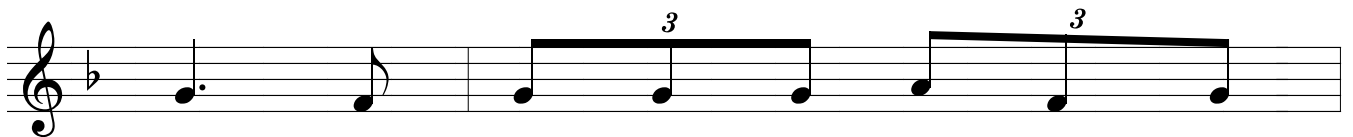
2. Ôi, cuộc sống hợp tan, tùy duyên hóa thân nơi địa

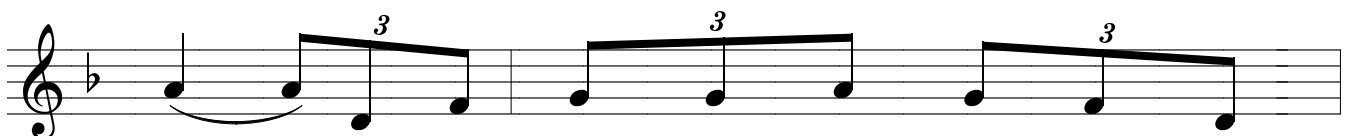
thào. Xin người hãy lặng yên, để cho tiếng khóc vọng trời
đàng. Mang hạt giống niềm tin, tình yêu cho đi là hành

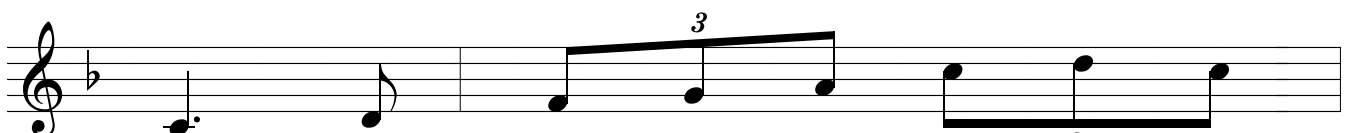
cao. Cỏ cây đeo tang khóc lá vàng về
trang. Niềm vui bao năm bỗng tan theo một

cội, nhành cây xanh ôm bóng hình chơi
chiều, lợi danh thêm vui thú thật phù

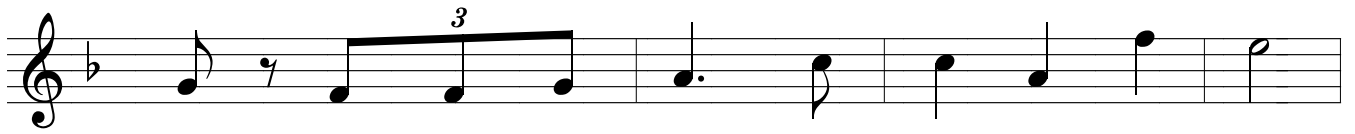
vời. Mặt trời ơi quên chiếu soi một phận
du. Còn lại chi khi trái tim yêu lỡ

người, để ra đi, không ai thấy mặt
nhịp, còn lại chi khi mắt nhớ đêm

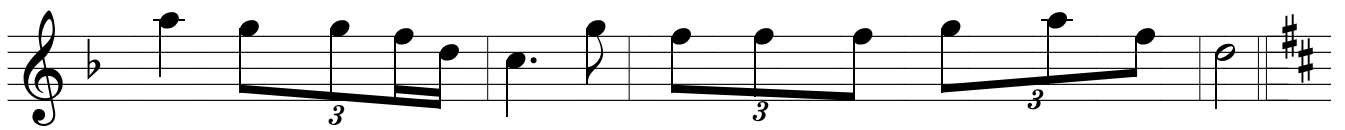
người. ĐK: Ngàn trùng xa cách tiếng chim như lạc
dài.

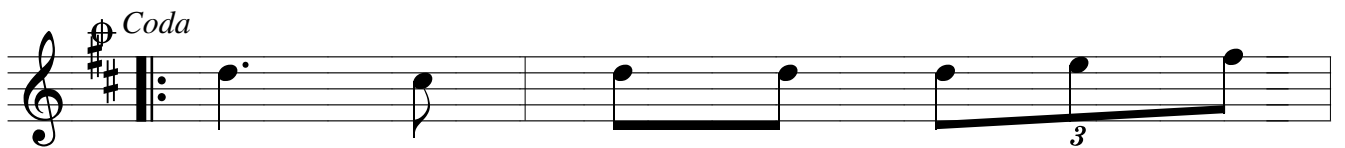
đàn. Gọi mầm yêu thương cho xanh màu lá non.

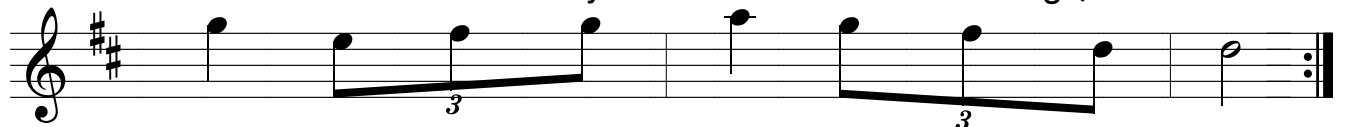
Cuộc đời dương thế rồi ngàn năm vẫn thế, chỉ

có yêu thương vô bờ, trái tim yêu không phải chết bao giờ.

Ôi! Tình yêu lau khô giọt nước

mắt, niềm tin dẫn lối rắc gieo tình người.